

Dere COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau d'eer COURANT.

DONDERDAG. 18 SEPTEMBER.

AMSTERDAM, 17 September.

In eene der onlangs gehouden vergaderingen van de Noord-Hollandische Predikanten-vereeniging heeft men eene vrij wijdloopige, ni t zeer zakelijke, en toch niet onbelangrijke beraadslaging gehouden over het volksschoolwezen. Er was haar de vraag voorgesteld: »Op welke wijze behoort de protestantsche kerk, als zoodanig, zich het schoolwezen in ons vaderland aan te trekken.» Daarop een goed antwoord te geven was moeilijk. Als men van eene protestantsche kerk spreekt, die niet bestaat, en aan die protestantsche kerk, die nergens te zien of te vinden is, eene gedragslijn wil voorschrijven; dan schert men zoo wat in het duister. Wij kennen in Nederland geene protestantsche kerk; wij kennen slechts protestantsche gezindheden. Men behoorde dus te vragen: »op welke wijze de protestantsche gezindheden, als zoodanig, zich het schoolwezen in ons vaderland behooren aan te trekken.» Maar als de vraag zoo duidelijk wordt voorgesteld, dan wordt zij er niet behagelijker om. Want dan vertoont zich al dadelijk de moeilijkheid, hoe voor de Protestanten, bij de groote verdeeldheid tusschen de protestantsche gezindheden, en hoe zelfs bij de veelvuldige verdeeldheid tusschen de zoogenaamde volgelingen van ééne en dezelfde gezindheid, er eene goede rigting kan worden genomen in zake van het volksonderwijs, dat, wil het goed zijn, leersellig godsdienstig zijn moet. Daarbij komt nog, dat waar van eene protestantsche Kerk wordt gesproken, van zelf wordt gedacht aan eene katholieke kerk, die moet worden bestreden. Men zou haast zeggen, dat de vraag niet is gesteld zonder daarop het oog te hebben. En in den loop der discussie zijn dan ook de Katholijken door meer dan één der woordvoerende predikanten ter sprake gebracht op eene wijze, die wij minstens onbillijk noemen.

Opmerkelijk is het dat Dominus Beets bijna de éenige is geweest onder een honderdtal predikanten, die zich in de bres heeft gesteld, om het stelsel te verdedigen, dat de atmosfeer der staats-volksschool leersellig godsdienstig zijn moet. Genoegzaam al de overigen zagen daarin bezwaar, en de meesten achtten het schadelijk, omdat het onderwijs in de godsdienst alleen zou behooren tot de kerk en tot het ouderlijk huis. En ook nog Dominus Beets, ofschoon zijne argumenten voor de leersellig godsdienstige school pleiten, scheen in zijne voorderingen zich te bepalen bij het onderwijs op de scholen van de geschiedenis des bijbels, de geschiedenis des vaderlands en de christelijke zedeleer, alle zaken, die op dit oogenblik min of meer in alle scholen worden onderwezen. Maar deze spreker was niet zoo zeer bezorgd voor de scholen, die thans zijn, als wel voor de scholen die komen zullen. Want hij heeft zich niet ontzien, en wij danken hem daarvoor, openlijk de bekentenis af te leggen, dat de meeste scholen thans nog protestantsche scholen zijn, wel is waar in strijd met de wet en onder miskenning van de regten der Katholijken, — maar de wet en de regten der protestantsche scholen. Zie hier deze gulle belijdenis. Hij vraagt zich:

»Waarom kunnen de Protestanten vrede hebben met den tegenwoordigen toestand der openbare School, waarom zien zij geen gevaar? Omdat de School overal algemeen met eendracht gebleven is nog al bijbelsch, nog al protestantsch, omdat de onderwijzers meestat Protestanten zijn, de schoolbestuurders grootendeels uit protestantsche Predikanten samengesteld. Omdat er door den politieken staat van zaken gelegenheid was om op allerlei wijzen de School buiten den Roomschen invloed te houden. Maar de Wet wilde dit niet; — langs den wettigen weg is dit niet te behouden. Een eerlijke toepassing van wet en recht verboden dit. — Laat ons, zegt de spreker, ook dit bedenken. Het is toch waar dat wij allen als Protestanten onze kinderen liever zenden naar een School waar de Onderwijzer Protestant, de kinderen Protestant, de atmosfeer Protestant is; dan waar het tegendeel van dat alles het geval is; liever naar een School waar een Bijbel gelezen wordt, dan waar hij een verboden boek is. Wij verkiezen zulke scholen, en wij kunnen ze verkiezen omdat wij ze kunnen betalen. Laat ons dan toch ook de ingewanden der ontferming hebben, voor degenen die in onze

sympathien deelen, maar geen keuze hebben, maar wachten moeten op hetgeen hun gegeven of gelaten wordt. Ook de protestantsche Protestant ziet noode den Roomschen Onderwijzer naar de Roomsche School, als den Onderwijzer, de School voor zijn dierbaar kroost. En zulke onderwijzers, zulke scholen zullen bij het openbaar onderwijs vernieuwvuldigen. Tot hier toe was het aantal Roomsche onderwijzers gering; het vergelijkend examen uit ondergeschiedene oorzaken niet in hun voordeel; de Schoolcommissie, het Plaatselijk Bestuur Protestant. Maar wij zijn in eene andere bedeeeling ingetreden. Roomsche Katholieke ijver en algemeen stemrecht zullen den staat van zaken geheel van aangezicht doen veranderen. Op vele plaatsen zal, bij het krachteloos worden en zwichten van Protestantschen invloed, de nog al Protestantsche School in een Roomsche, volstrekt Roomsche veranderen, en om onze Protestantsche kinderen te behoeden tegen Roomschen invloed, zal de schrale troost overschieten, zich te mogen beroepen op eene Wet, op een beginsel volgens welke de School veroordeeld is om niet opzigt tot de godsdienstige ontwikkeling niets, volstrekt niets te zijn.

Middelwiel wij akte nemen van deze openlijke getuigenis, kunnen wij niet nalaten den spreker, gelijk ook andere woordvoerders, het verwijt te doen, dat zij in de verdediging hunner belangen, voornamelijk eene vijandelijke gezindheid tegen de Katholijken op het oog hadden.

Wij mogen natuurlijk van protestantsche predikanten, als zij vergaderd zijn om hunne protestantsche belangen te behartigen, niet vorderen, dat zij de regten der Katholijken in hunne bescherming nemen. Maar waarheid en billijkheid vorderen:

1°. Dat men ons niet beschuldige van een en vel, waaraan wij geen schuld hebben. Men doet het op meer dan eene plaats voorkomen als of wij oorzaak zijn dat de scholen afstee worden. Terwijl juist de Katholijken zich daarover het eerst, het luidst en het krachtigst hebben beklagd.

2°. Men beklagt zich over het leed dat den Protestanten wordt aangedaan, als zij hunne kinderen naar eene katholieke school moeten zenden. Maar niet alleen vergeet men dat de Katholijken mijnstens gelijk leed gevoelen, als zij hunne kinderen naar eene protestantsche school moeten zenden; maar men verbergt niet, dat men dat leed voor de Katholijken zou willen bestendigen, zoo daartoe mogelijkheid bestond, en men schijnt het zeer te betreuren, dat de mogelijkheid om bij de Katholijken dat leed te bestendigen, ontnomen is.

Wanneer zal men toch ten onzent leeren billijk te zijn? Wij hebben het grappig gevonden, dat Dr. Wildschut getuigenis heeft afgelegd, hoe de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen met Unitas, Welstand en Christelijk Hulpbeloon zich beijeren, om de zedelijke en godsdienstige opvoeding der jeugd in verband te brengen met den Staat.

Als al die genootschappen op ééne lijn staan met het Nut, dan weten wij wat die zorg voor het godsdienstig onderwijs zal beteekenen. Die zal dan zeker anti-katholiek worden; maar het godsdienstige, dat er overig blijft, zal zuiver rationalistisch zijn, met een kleurtje van panteïsmus. Zal het Protestantismus daar iets bij winnen?

Wij ontfangen van eene zeer geachte hand de volgende regelen:

De kort achtereen gevolgd bekendmaking van eenige voortbrengselen der katholieke Fransche drukpers, geeft mij aanleiding om een paar woorden van erkentenis aan uwe verdienstelijke redactie te zeggen. In waarheid, uw arbeid is moeilijk; maar hij is nuttig, vruchtbaar en heeft regt op de dankbaarheid uwer lezers. Hoe aangenaam toch is het in een blad verzameld te vinden, de aankondigingen der onuitgegevene werken des diepzinnigen de Maistre, der geschiedenis der Jesuiten van den kritischen Crétineau-Joly, de treffende uittreksels van het mandement des Aartsbisschops van Parijs, en de beoordeeling van het werk des voormaligen Predikants Allies, thans tot de Kerk teruggekeerd. Daartoe is veel arbeid noodig, en deze is nimmer doelmatiger aangewend dan in een

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents 't regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

dagblad, dat onder de oogen komt van zoo velen, welk zulke lettervruchten met groote moeite in de verspreide bronnen zouden moeten opsperen, wanneer niet een ander die voor hen verzamelt.

Inderdaad, het lezend katholiek Nederlandsch publiek is nu reeds drie eeuwen lang in een staat van stief kinderen, ten aanzien van 'tgeen goeds in dit opzigt is en nog uordt geleverd. Al de door den adem der dwaling verpeste drukpersvoortbrengselen uit den vreemde, werden van den aanvang af, in schitterende dosch, met vlag en wimpel versierd, ingehaald; maar de tegenhangers? O, wie zoude daarvan gesproken hebben? Men had le hem nageschreeuwd: Gij zijt een duisterling!

En toch wordt in ons land zoo vroeg, zoo door iedere kunne en in iederen leeftijd, zoo veel uit den vreemde gelezen!

En toch is de Fransche letterkunde zoo schoon, zoo rijk, zoo edel, in zooverre zij door den echt katholieken geest beziel is!

Wie ziet niet, als hij ten minste maar eenig oppervlakkig inzicht heeft in zijnen tijd, dat die letterkunde gelijk is aan eenen gekwetsten strijder, welke zich met inspanning aller krachten losworstelt uit het geweld des vervolgers, om, weder geheel vrij geworden, te toonen wat ook zij vernag?

Inderdaad, de katholieke drukpers in het algemeen, en de Fransche in het bijzonder, geven blijken van verjongd leven, in de worsteling tegen den geest der ongodsdienstigheid, der wanorde, der regeringloosheid, welke, van de protestantsche leerstellingen uitgegaan, drie eeuwen lang de menschheid van het spoor hebben gebracht. Maar nogmaals, hoe meer die geest, veruitbaar, wordt in degelijk goede voortbrengselen, des te grooter wordt ook het reeds opgewekt verlangen naar de kennis van die voortbrengselen. Wat toch in eenen goeden zin wordt voortgebracht door het geestigste volk van Europa, in eene taal, bij voorkeur de meest geliefde der kunne, die eenen zoo magtigen invloed uitoefent op de vorming van kinderen en van het aankomend geslacht door geheel ons werelddeel, is wel een onderwerp, ter kennisneming voor ieder die meer dan oppervlakkig de dingen inziet, en wenscht te weten wat nuttig, aangenaam en noodig is. In dat opzigt waren wij Katholijken van Nederland, immers totdat wij door onze verdienstelijke maand-, week- en dagbladen er meer van konden weten, waren wij in dat opzigt arm en eenzijdig bedeed. Wij vernemen van het ons beleedigende, van het geloof en zeden ondermijnde, van het bespottende en verderfelijke zoo veel; van het tegenovergestelde zoo weinig! Moge dan uwe redactie zich voortdurend aan ons verplichten, door ons de beste lettervruchten uit den vreemde, van tijd tot tijd voor te zetten; ook bij die der Fransche, de lettervruchten der Duitsche pers. De lust tot het waarlijk goede, het waarlijk degelijke en nuttige, dat onschadelijk genoegzaam geeft voor geest en hart, immer en altijd op vermeerdering van kennis gesteld, zal er door bevredigd, de verspreiding van godsdienst, deugd, ware verlichting en beschaving er door bevorderd worden.

Z. H. Pius IX heeft, volgens berichten uit Rome, den 5 September, gelijk gemeld is, de Kardinaal der H. Roomsche Kerk in een geheim consistorie vergaderd, waarin hij na het houden eener allocutie, ongeveer twintig aartsbisschoppen en bisschoppen, meest voor Spanje, Oostenrijk en verschillende Amerikaansche Staten, benoemd heeft. Aan de aartsbisschoppen van Quito, Baltimore Compostella, Granada en Mohilew in Rusland was het H. Pallium verleend. Voor zoo ver bekend was geworden, had de H. Vader in zijne allocutie hoofdzakelijk het onlangs gesloten konkordaat met Spanje behandeld.

De Tablet vergelijkt den hertog van Norfolk, die onlangs openlijk zijn geloof verzaakte en protestantsch geworden is, bij een dooden tak die, na gedurende langen tijd den groei der overige takken belet en den moederstam ontsierd te hebben, eindelijk is afgevallen, gelijk te voorzien was, en nu aan verrotting en verderf is overgegeven. De katholieke dagbladen berichten dat de naam-Katholijken, die door hunne lauwheid en...

antoon, tegens de Heilige Kerk, het geluk van daartoe te worden, onwaardig zijn, waarschijnlijk het voorbeeld van den hoveling Norfolk zullen volgen.

Nog leest men in de *Tablet*: De Whigs zien zich eindelijk reeds op den Paus gewroken; zij hebben den hertog van Norfolk uit het heilgdom des waren geloofs verstooten, en hem in eene ellendige ketterij doen vervallen. In het oog der wereld kon het voor de Katholieke Kerk iets beteekenen den eersten Pair van Engeland in haren schoot te behouden, maar zij heeft die eer verloren. De hertog van Norfolk heeft zijn ridderlijk wappenschild bevestigd; hij heeft zich, door zijne onderwerping aan de Whigs, verlaagd tot een persoon die bij de Katholijken niets dan deernis en aan de Protestanten, die hem bedrogen hebben, niets dan diepe minachting waardig is. Hij heeft de Whigs met trouwen ijver gediend, en gaf aan hen en aan hunne dienst de voorkeur boven hetgeen zijn pligt luid van hem eischte; op hun heiligschennend bevel heeft hij zelfs zijne vuist opgeheven tegen den Stedehouder van Christus! Maar zijne wreede gebieders hebben zich niet tevreden gesteld met zijne eigen geloofsverzaking en verraad; zij eischten nog meer van hem; want zijne bloot uiterlijke en aardse diensten konden hunne meedogenlooze secte niet bevredigen; hij was gedwongen om ook zijne vrouw en dochter op te offeren aan het fanatisme der Whigs.

De *Sunday Times* berigt, dat de ontzagwekkende (redoutelijke) katholieke Pater John Keryon, die blijkens zijne geschriften en predicationen behoort tot het *Jonge Ierland*, en die onlangs geweigerd heeft zijne goedkeuring te hechten aan de Katholieke Associatie, deswege bij zijne komst te Londen veel sympathie heeft ondervonden van de familie Protestantische sectarissen, die hem een diner hebben aangeboden. De ontzagwekkende pater begeeft zich naar Parijs.

De *Times* berigt, in een lang artikel, dat onmiddellijk na de uitgave der brieven van Sir Gladstone, zijn voornaamste correspondent in Italië, zich naar Napels heeft begeven, om daar alle bijzonderheden over de in die brieven besproken gebeurtenissen op te nemen. De *Times* heeft een aantal echte stukken ontvangen nopens het proces van Poerio en zijne medebeschuldigten, den eisch van het openbaar ministerie, en Poerio's verdediging. Na een nauwkeurig onderzoek van deze stukken, acht hij zich in geweten verplicht te verklaren, dat Poerio schuldig was en nog te verdoelven is. Doch die schuld erkennende, betuigt hij dat de aan Poerio opgelegde straf onmenschenlijk wreed en buiten alle verhouding tot zijne misdaad is. Poerio bevindt zich op de citadel van Ischia, vastgeketend aan een zijner staatkundige medebeschuldigten in een klein vertrek, dat evenwel niet onderwaardig is. Zonder de handelwijze van de Napolitaansche regering te billijken, beschouwt de *Times* haar evenwel als het noodzakelijk gevolg van het gedrag der revolutionairen.

De verzameling brieven van Jules Gondron in antwoord aan den heer Gladstone ziet te Parijs het licht en vormt een boekdeel van 280 bladzijden. De heer Baroche, min. van buitenlandsche zaken, zal thans, zegt men, in navolging van Lord Palmerstons handelwijze met de brieven van Sir Gladstone, aan de Fransche leden van de corporie diplomatiek bij de verschillende Europese regeringen een exemplaar van de bondige en krachtige refutatie van den heer Jules Gondron toezenden.

Men schrijft uit Genève aan de *Bor-Sens* van Ancey: „Voor een veertien dagen hadden wij hier eene groote vergadering van broeders en vrienden van verschillende natien. Piemont, Genua en Savoye telden zeer vele vertegenwoordigers, waaronder een aantal democratische afgevaardigden. Het doel en onderwerp dezer bijeenkomst was de algemeene opstand, die thans door de revolutionairen van Europa, onder aanmoediging en begunstiging van de Engelsche regering, wordt voorbereid.

De *Drentsche Courant* zegt: „Het is met genoeg, dat wij aan onze lezers mededeelen, dat, naaf wij uit 's Ilage vernemen, de minister van Financiën in de aanstaande zitting der Staten-Generaal, zeer gunstige mededeelingen over den financieslen toestand des Rijks zal doen, maar zal afraden, alsnog tot belasting-vermindering over te gaan.”

Bij de herstemming te Amersfoort voor een lid der Provinciale Staten te Utrecht, is de heer W. H. van Nijlstruy, te Darthouwen, met 563 van de 766 stemmen gekozen.

De *Delftsche Courant* meldt het volgende: „Men verwacht, dat heeren voor rekening van het gouvernement, naar de wereldtentoonstelling te Londen vertrokken zijn. De afgezonden personen, alle geplaatst en werkzaam aan de architectonische en constructiewerkplaatsen alhier, t. w. J. C. Verheij van Sonsbeek,

1ste luit. opzichter der constructie-werkplaats; P. Schmitz, opzichter der werktuiglijke inrigtingen en instrumentmaker, en J. L. Wilhelms, opzichter der smeden.”

Dit jaar bestaat de vloot, welke van Scheveningen ter steurharingvisserij, onder den Engelschen wal, is niterust, uit 65 schuiten en alzoo uit 6 meerder dan verleden jaar. Een veertiental is reeds afgezeild en de overigen zullen in den loop der week vertrekken.

Eene telegrafische dépêche uit Triest van 15 Sept., behelst berigten uit Batavia, loopende tot 22 Julij. Daarin wordt als eenig nieuws gemeld, dat de cholera bijna geheel verdwenen was, terwijl het volgende, betreffende den handel, wordt medegedeeld:

Koffij. 1500 pic. Padang zijn gedaan tot f 25 a 26; voorts voor Amerika 3200 pic. en voor Californië en Manilla 3772 pic. Java. Te Samarang is de prijs f 25. Suiker slappe gezocht; 2000 pic. zijn gedaan tot f 14 voor N°. 16, te Samarang 10,000 pic. N°. 16 tot f 13½ en te Sourabaya 8000 pic. tot f 13 voor N°. 16. Van Rijst zijn 24,000 pic. omgezet tot f 126 per koyang en 11,000 pic. voor Sydney tot f 140.

Indigo. Voor de gansche opbrengst van den oogst tot Februarij is f 3½ met voorschot geboden.

De particuliere uitvoeren bedragen: 6431 pic. koffij, 8954 pic. suiker, 15,502 pic. rijst, 168 legg. arak, 1133 huiden en 230 pic. p. per, en door de factory zijn uitgevoerd: 4110 pic. koffij en 2549 pic. suiker.

Aangekomen schepen: *Prins Veldmarschall*, kapt. Rietbergen; *Willem*, kapt. Verwey; *Eendragt*, kapt. Velthoven; *Batavia*, kapt. Poort; *Prinses Marianne*, kapt. Rietmeijer; *Drie Gebroeders*, kapt. Zwart; *Gerardina*, kapt. Witsch, en *Rollerdam*, kapt. Vis.

Z. M. heeft den heer A. P. de Lange, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als wethouder der stad Alkmaar, onder dankbetuiging voor zijne bewezen diensten.

Het *Weekblad van het Reijl* meent de heeren Advokaten te moeten herinneren aan de bepaling van art. 6 van het Reglement van Orde, voorschrijvende, dat zij ieder jaar in de maand September, hunne akte van beëdiging moeten laten viseren, ter griffie van het college, waarbij zij zijn ingeschreven.

Wij verwijzen op de reclame van den heer Goldberger tegen het ontnemen van zijn oetlooi in de Oostenrijksche Staten. Men zie deswegens zijne advertentie.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 16 September.

In deze zitting is voorlezing gedaan van het Kon. besluit, waarbij Jhr. Mr. J. C. Martens van Sevenhoven benoemd wordt tot voorzitter der Eerste Kamer gedurende de tegenwoordige zitting. Die heer heeft daarop gemelde betrekking aanvaard met het houden van eene toepasselijke aanspraak, waarin hij kortelijk aanstipte de gewichtige werkzaamheden, die de Kamers gedurende de geopende zitting zullen te vervullen hebben. Hij wees op de ontwerpen, die bereids in de vorige zitting waren aangeboden en die op nieuw zullen worden voorgedragen, op de belangrijke werkzaamheden, aan de behandeling der Staatsbegroting voor 1852 verbonden, en op de ontwerpen, die, ter voldoening van het 5de adel. artikel der Grondwet, zullen worden ingediend, zoowel ten aanzien van het onderwijs, als nopens het beheer der kolonien. Hij rekende dan ook, in de vervulling van zijne taak, op de medewerking der Kamer, die hij als voorzitter eener afdeling, steeds had mogen genieten. — Op voorstel van den heer Blankenhuyzen is besloten deze aanspraak te doen drukken.

De heer Blankenhuyzen heeft, namens de commissie, belast geweest met het aanbieden van het adres aan den Koning in antwoord op de mededeeling der geboorte van eenen Prins, haar verslag gedaan. Daaruit blijkt, dat de Koning met het meeste genoegen dat adres heeft ontvangen; dat Hij dankbaar is voor de hartelijke gelukwenschingen over deze voorzeker verblijvende gebeurtenis voor Hem en Zijn Huis; en dat Hem hoogst aangenaam geweest is de door de Kamer gebragte hulde van eerbied en trouw, waarmede zij haar adres heeft vergezeld. Daarna is men overgegaan tot het samenstellen der afdelingen; zullende men na den afloop der zitting onmiddellijk overgaan tot het benoemen van hare voorzitters en onder-vorzitters. Tevens zullen de afdelingen de leden beëdigen, die zullen uitmaken de commissie tot het opstellen van een adres in antwoord op de Troonrede.

Morgen ten 12 ure zal de Kamer wederom vergaderen tot het benoemen, 1°. van drie leden voor de gemengde commissie voor de stenographie en 2°. van twee leden voor de huishoudelijke commissie, beiden gedurende de tegenwoordige zitting.

Tot dien tijd wordt de Vergadering gescheiden.

TWEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 16 September.

In deze zitting, die door het oudste lid in jaren, den heer Anemaet, wordt gepreseed, is er overgegaan tot de verkiezing van drie kandidaten voor het voorzitterschap der Kamer gedurende de tegenwoordige zitting. Tot stemopnamers worden benoemd de heeren Hugenholz, Westerhoff, Mackay en van Walchen. Er zijn 56 leden tegenwoordig.

Tot de benoeming van den eersten kandidaat heeft slechts eene stemming plaats, waarbij de heer BOREEL VAN HOGELANDEN als zodanig gekozen wordt met 41 van de 56 stemmen. Voorts werden uitgebragt op den heer de Man 11 en

op den heer Gevers van Endegeest 2 stemmen; terwijl de heeren J. C. Baud en Wichers elk eene stem erlangden.

Tot de verkiezing van den tweeden kandidaat worden vier stemmingen gehouden. Bij de eerste verkrijgt de heer van der Linden 21 stemmen, Luyben 16, Lotsy 6, de Man 5, Gevers van Endegeest 2, van Hall 1, Poortman 1, Groen van Prinsterer 1, van Dam van Isselt 1, van Doorn 1; terwijl 1 blanco biljet in de bus wordt gevonden. — Bij de tweede stemming erlangt de heer Luyben 24 stemmen; van der Linden 22, Lotsy 4, de Man 2, Poortman 1, Mackay 1; zijnde er 2 blanco biljetten. (Er waren nu 57 leden). Bij de derde stemming bekomt de heer Luyben 27 stemmen; van der Linden 27, Loty 1 en blanco biljetten 2. En bij de vierde stemming wordt de heer LUYBEN tot tweeden kandidaat gekozen met 23 van de 57 stemmen. De heer van der Linden verkrijgt 27 stemmen. Er waren toen wederom 2 blanco biljetten.

Voor den derden kandidaat hadden er drie stemmingen plaats. Bij de eerste verkrijgt de heer van der Linden 21 stemmen; Lotsy 14; Jespers 3; Anemaet 2; van Dam 2; Taets van Amerongen 2; van Doorn 2; van Hall 1; Stolte 1; van Goltstein 1; Gevers 1; Groen 1; en de Man 1; blanco-biljetten 4. — Bij de tweede stemming erlangt de heer van der Linden 27 stemmen; Lotsy 21; Anemaet 2; van Hall 1; Groen 1; van Doorn 1 en Provó Kluit 1; blanco-biljetten 2. En bij de derde stemming bekomt de heer VAN DER LINDEN 28 en de heer Lotsy 25 stemmen; terwijl er 3 blanco-biljetten waren.

Derhalve zijn tot kandidaten voor het voorzitterschap gekozen, de heeren: BOREEL VAN HOGELANDEN, LUYBEN en VAN DER LINDEN. Deze lijst zal den Koning worden aangeboden door eene commissie, bestaande behalve uit de heeren stem-opnemers, hierboven vermeld, uit de heeren: van Hoëvell, van Akerlaken, Blussé en Mocussen.

Daarna is de vergadering gescheiden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 15 Sept. De groote gebeurtenis van den dag is de heden plaats gehad hebbende plegtigheid van het leggen van den eersten steen aan de nieuw te bouwen Hallen. De politieke tinnegieters hadden zich reeds gespitst op eene staatkundige aanspraak van den President der Republiek, ten einde hem daarmede te bemoeilijken; onruststokers hadden gehoopt op een oproertje, of minstens op een oploop; doch niets van dat alles is gebeurd, en de plegtigheid liep rustig af. Men had o. a. verhaald dat er plan bestond om den President te midden der feestelijkheid door sterk gespieerde kerels te doen opnemen en hem alzoo in triumf als Keizer naar de Tuillerien of het Elysée te doen dragen.

Maar, zoo als gezegd is, er heeft geene de minste wanordelichheid plaats gehad, en de menigte, ofschoon zeer talrijk vergaderd, heeft geen oogenblik den verschuldigten eerbied aan het hoofd van den Staat uit het oog verloren. Er zijn bij die gelegenheid drie aanspraken gehouden, t. w. door den President der Republiek, den heer Berger, Prefekt van de Seine, en den Eerw. heer Gautrot, pastoor van St. Eustache. Slechts de laatste paragraaf van de aanspraak van Louis Napoleon had eenige politieke waarde, doch was in zoo algemeene bewoordingen gesteld, dat het niet ligt doemlijk zijn, zal in den President kwalijk te duiden. Die paragraaf luidt aldus:

„Met het leggen van den eersten steen van een gebouw van zulk eene geheel populaire strekking, koester ik gaarne het vertrouwen, dat het met de hulp der goedegezinde burgers, en de bescherming des Hemels, ons zal gegeven worden om in Frankrijks bodem eenige grondslagen te leggen waarop zich een maatschappelijk gebouw zal verheffen, dat sterk genoeg is om eene beschutting aan te bieden tegen het geweld en de lichtbeweegbaarheid der menschelijke hartstogten.”

Na de plegtigheid heeft de President den heer Leon Faucher eigenhandig met de versierselen van commandeur van het Legioen van Eer omhangen. Ook de heeren Berger en Carlier, prefekt van politie, werden met het commandeurslint versierd.

Eene deputatie van dames van de Hal bood vervolgens den President eenige fraaie bloemrakers aan. De President bedankte de deputatie en ziede tegen vrouw Marin: „Kom mij morgen op het Elysée bezoeken.”

— Heden waren 25 leden der permanente commissie bijeen. De vice-president Benoist d'Azy was voorzitter. De minister van binnenlandsche zaken gaf eenige verklaringen aangaande het in staat van beleg stellen van het departement Ardèche, een maatregel gevorderd tot betengeling der socialistische woelingen. De commissie hechte hare volkomen goedkeuring aan het dekreet der uitvoerende magt.

— De gen. Castellane heeft Grenoble bezocht en aldaar de troepen geïnspetceerd. Hij werd er luisterrijk ontvangen.

— Men tracht zooveel mogelijk de arbeidende klasse tot het besparen van geld ter belegging in de spaarbanken en in de laatste tijl bij eene wet opgerigte pensioenkas aan te moedigen. Te dien einde worden thans niet zelden bij de prijsaandeelingen op openbare scholen, van wege het gemeentebestuur of door aanzienlijke particulieren spaarbank- of pensioenkasboekjes aan uitmuntende leerlingen geschonken. Het gemeentebestuur van

Rouaan heeft dezer dagen eene som van 1200 fr. alzoo besteed.

— Het brood kost thans te Parijs 28 centimes de kilo 1ste kwaliteit, 20 c. 2de kwal.

— De hertog de Levis zal eerdaags naar Frohnsdorff vertrekken.

— Het eskader van de Middellandsche Zee zal den 18 dezer weder Toulon verlaten en in zee steken. Het evolutie-eskader zal ook weldra in zee gaan, om op de kusten van Italie te kruisen.

— De voormalige Bey van Konstantine, El-Hadji-Achmet is te Algiers overleden en met veel plegtigheid begraven.

— Volgens het *Journal des Débats*, zal vorst Metternich, op eigenhandig verzoek van den Keizer zijn verblijf wederom te Weenen komen vestigen. Ofschoon hij zich niet openlijk met het beheer der zaken zal inlaten, wordt dit echter door alle staatslieden als eene belangrijke gebeurtenis beschouwd.

— In een dorp bij Lozère hebben twee ploegen maaiers een bloedig gevecht geleverd; zij sloegen met hunne scherpe seisen in het rond en eenigen hunner gaven ijselijk verminkt terstond den geest.

— Te Grivy (Saone en Loire) is eene vrouw gestorven, oud 94 jaar, en die 122 kinderen en kindsinderen nalaat, waarvan er 101 achter haar lijk gingen.

— Eene molenaarsvrouw te Chezeaux (Saone en Loire) heeft vier harer kinderen vermoord, en daarna haar zelve van kant gemaakt.

— De zijde-productie in het departement Dordogne neemt toe. In dit jaar zijn meer dan voor 60,000 fr. aan cocons verkocht.

— Onlangs woedde een geweldig onweder boven de stad Carcassone, in het depart. Aude, aan de Spaansche grenzen, terwijl een aantal officieren in eene kamer der kaserne vereenigd waren; de bliksem sloeg door dak en zoldering, tot in de kamer, wierp drie hoofd-officiëren omver, van welke er een zeer ernstige brandwonden ontving, trof nog een aantal andere officieren in lichtere mate, sloeg vervolgens door den vloer, kwam in de kamer van een adjudant te land, verbrijzelde het slot, vermorselde tot stof eene scheerdoos (terwijl de messen die er in lagen onbeschadigd bleven), sloeg door een meer dan een half el dikken muur en vervolgde zijnen loop langs den trap, alles wat in den weg was vernielende. Twee soldaten werden doodgeslagen, van een derde verkoolde de hand, terwijl hij een zwaren mantel op den arm had, om naar boven te dragen. Aan het einde van den trap sloeg de bliksem andermaal door een dikken muur in een stal, doodde een paard en vernielde in een anderen stal, doodde daar weder een paard en verwoestte.

De beide paarden dragen geen ander teken dan zij door den bliksem getroffen zijn, dan eene kleine, ronde en koolzwarte vlek op den kop; zeer zonderling is de bijzonderheid, dat de 4 hoefijzers, die zich aan de voorpooten der paarden bevonden, er van zijn afgerukt en verdwenen.

De stad werd intusschen door een geweldigen regen overstroomd, zoodat de straten bevaarbaar waren.

MADRID, 10 Sept. Het kabinet heeft aan de commissie van onderzoek van het budget voor 1852 financiële inlichtingen gegeven. Enkele takken van openbare inkomsten leverden zeer gunstige resultaten op. De in- en uitgaande regten bleven echter beneden de raming, doch gaven hoop op eene betere toekomst. Ook de post-rijen beantwoordden niet aan de verwachting, en daarom zou de vrijdom, door ambtenaren genoten, worden opgeheven.

ENGELAND.

LONDEN, 15 Sept. Volgens berichten uit New-York van 4 dezer, heerschte in de Unie nog eene groote opgewondenheid over Cuba. De berichten van dat eiland blijven echter niet tegensprekend. Lopez heeft echter geen versterking ontvangen, vermids het gouvernement zulks niet openlijk durft begunstigen om de Europeesche mogendheden niet te trotseren. Een enkel dagblad spreekt van het bevaamd plan om met 5000 man op nieuw op Cuba te landen. Eenige Hongaarsche vlugtelingen, die niets te verliezen hebben, willen van de partij zijn.

Lopez van zich op Cuba staande houden met een leger van 1500 a 2000 man, en naar de stad Havana oprukken waar slechts 700 man garnizoen houdt. Enna, de Spaansche generaal was den 17 Augustus in eene schermutseling gesneuveld en te Havana begraven. Zóó verhalen het ten minste de Engelsche bladen.

De geschillen tusschen de Dominikanen en Haïtianen zijn beslegt.

— Berigten uit Mexiko, over New-York, luiden ongunstig. Zij zijn echter nooit, van deze zijde komende, van overdrijving vrij te pleiten.

— Kossuth en zijne familie worden den 2. October te Londen verwacht.

— Graaf Donoughmon, land-luitenant van Tipperary en Pair van Engeland onder den titel van burggraaf

Hutchinson, is in 64. jarigen leeftijd overleden. Zijn zoon, de burggraaf Suidale volgt hem op in het Huis der Lords.

— Volgens berichten uit Lissabon zou Ferrao de portefeuille van finantien weder opvatten.

H. M. zou haar ongenoegen hebben te kennen gegeven aan den hertog van Terceira over zijne toetreding tot het kiescomité van Silva Cabral ten einde Saldanha tegen te werken. Dit bericht vindt weinig geloof.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 15 September. In de Bondsitting van 6 September heeft de Commissie voor de Duitse vloot haar rapport ingediend; zij verlangt daarin deskundigen te mogen behoemen, die zich zullen te verklaren hebben omtrent de volgende punten: 1°. Hoe groot moet de Noordzee-vloot zijn, om aan haar doel te beantwoorden? 2°. Hoe moet zij georganiseerd zijn; en in hoeverre moet men daarbij rekenen op de Oostenrijksche en Pruisische smaldeelen in de Adriatische zee en in de Oostzee? 3°. Welke som wordt gevorderd voor de organisatie der vloot en derzelver onderhoud? Overigens zal men de deskundigen doen opmerken, dat de bedoelde vloot slechts moet dienen tot de bescherming van den handel en van de kusten.

De Bond heeft voorts de volmagten der Bondskommissarissen in Keur-Hessen onbepaald verlengd; die verlenging is noodzakelijk geworden ten einde hen in de gelegenheid te stellen aan den Bond een uitvoerig verslag te geven over de zaken, die hun waren aanvertrouwd. Na dat verslag zal de Bond een definitief besluit nemen.

— De *Preussische Zeitung* het verdrag mededeelende, tusschen Pruisen en Hanover gesloten betreffende de vereeniging van den Steuerverein met den Zollverein, voegt daarbij het volgende:

„Het verdrag zal in werking komen van den 1 Jan. 1854 af, en dat op een tijdstip, waarop zoowel aan den kant der Tolvereiniging als aan dien van den Steuerverein de mogelijkheid ontstaat om nieuwe overeenkomsten aan te gaan. Het is bekend dat de verdragen der Tolvereiniging voorloopig tot het einde van het jaar 1853 loopen, en dat, zoo zij niet met het einde van 1851 opgezegd worden, zij op nieuw voor 12 jaren onveranderd van kracht blijven. Evenzoo is het gelegen met de grondverdragen van den Steuerverein.

„Reeds hieruit blijkt dat voor het tot stand brengen van het thans gesloten verdrag een tijdstip als het tegenwoordige moest gekozen worden, omdat eene even gunstige gelegenheid, zoo ooit, toch in ieder geval eerst na eene lange reeks van jaren zou hebben kunnen terugkomen. Maar niet minder duidelijk is, hoe noodzakelijk het was de zaak zonder verwijl op het touw te zetten, met ter zijde stelling van alle bijzondere belangen te bevorderen en met vastberadenheid ten einde te brengen. Dat de regeringen van Pruisen en Hanover zich omtrent al die punten verstonden was ter bereiking van een gelukkig resultaat, dan ook volstrekt noodig; voorloopige wisseling van denkbeelden over deze aangelegenheid leidde weldra tot formeelen onderhandelingen, en deze hadden al spoedig de onderteekening der overeenkomst ten gevolge.

„Daarmede is een doel bereikt waarop men sedert jaren het oog gevestigd hield. Wij beschouwen het gesloten tractaat vooreerst als eene de stoffelijke welvaart bevorderende, natuurlijke ontwikkeling van het onderling verkeer tusschen een groot aantal Duitse Staten. Wij zien daarin verder een belangrijken stap ter voorbereiding van eene algemeene Duitse Tolvereiniging. In welke mate de contra-terende partijen juist van dit oogpunt uitgegaan zijn, blijkt niet alleen uit den aanhef van het verdrag, maar ook uit de bepaling van art. 14, volgens welke het verdrag van zelf zal vervallen op het oogenblik dat eene tolvereiniging van alle Duitse Staten tot stand komt. Omtrent de verdere regtsreeksche en zijdelingsche gevolgen van allen aard, die de overeenkomst hebben zal, kunnen wij heden in geen nadere ontwikkeling treden.

„Maar met het verkregen resultaat is slechts de eerste stap gedaan. Pruisen heeft op zich genomen om de toestemming te verwerven van die Staten, welke in de gemeenschap van het grooten Tolverbond willen medewerken tot voltooiing van het gebouw, waarvan de eerste fundamenten gelegd zijn. Wij twijfelen niet dat die voltooiing onder algemeene opregte medewerking tot stand zal komen. Hanover heeft zich verbonden, om zijne beide bondgenooten in den Steuerverein, Oldenburg en Schaumburg-Lippe, tot de toetreding uit te noodigen; die toetreding mag als zeker beschouwd worden.

„Wij verlangen thans voor alles een onbevooroordeeld en geheel onpartijdig onderzoek. En in het vertrouwen op zulk een onderzoek verwachten wij, dat men overal den ingeslagen weg als den eenigen mogelijken en doelmatigen beschouwen en de verkregen uitkomst naar billijkheid waardeeren zal. Wij spreken die hoop en verwachting uit voor ons eigen vaderland, voor onze kamers, wier toestemming voorbehouden is, voor alle met

Pruisen in de Tolvereiniging verbonden Staten, voor geheel Duitschland.

— Heden zijn een aantal aanhangers van Raveaux, men zegt 18, van hier naar Laeken vertrokken om hunnen aanvoerder de laatste eer te bewijzen. Gelijk men weet was Frans Raveaux, in het Duitse parlement te Frankfurt en te Erfurt een der voornaamste rad-draaijers der revolutionnaire partij. Hij bezat te Laeken een eigen huis ter waarde van 8000 frs., dat eerst kort voor zijnen dood voltooid was. (Zoo gelukkig zijn de conservatieve vlugtelingen niet; eerst thans heeft Siegwald Muller aan de edelmoedigheid des Konings van Pruisen eene gastvrije opname te danken.)

— De Duitse pers houdt zich veel bezig met eene in het Fransch geschreven en te Brussel gedrukte brochure van een lid van den Russischen rijksraad Tengoborsky, betrekkelijk de algeheele intrede van de Oostenrijksche Staten in den Duitchen bond. De schrijver acht dezelve ongunstig voor Oostenrijk.

WEENEN, 13 Sept. Gisteren avond is Z. K. M. van hier vertrokken, om zich over Triest en Venetie naar Verona te begeven.

— De priors van drie kloosters in deze stad en van twee andere buiten dezelve, hebben besloten, al het beschikbare gedeelte der bezittingen hunner kloosters te plaatsen in inschrijvingen voor de nieuwe leening. Men veronderstelt dat de andere geestelijke instellingen dit voorbeeld zullen volgen.

— Men schrijft uit Triest, dat de stedelijke Overheid aldaar voor een half miljoen in de nieuwe Oostenrijksche leening heeft ingeschreven. Deze leening heeft hoofdzakelijk ten doel om het in de Oostenrijksche Staten bovenmate aangegroeide papierengeld van lieverlede buiten omloop te brengen.

— Te Triest zijn gewichtige berichten uit Alexandrie ontvangen. De Porte heeft kort en bondig verklaard, dat Abbas-Pacha zich moest vergenoegen eenvondig onderkoning, erfelijk gouverneur van Egypte, maar even als alle andere pachas onderworpen aan den Divan te zijn. Men heeft het hem euvcl afgenomen, dat hij een verdrag gesloten had met eene Engelsche maatschappij, nopens den spoorweg van Suez, en het ware ligt mogelijk, dat deze overeenkomst nietig verklaard werd.

ITALIE.

Te Rome is den 28 Aug. een zekere Guagni in het Transtevere met dolksteek aangevallen en vermoord. Op hetzelfde oogenblik sprong een bom of helsch werktuig niet ver van de woning der familie van Kardinaal Antonelli.

Den 4den heeft de politie eene belangrijke inbeslag-neming gedaan van geweren, pistolen, sabres en dolken bij zekeren Pasqualis, zoon van een oud bevelhebber der republikeinsche troepen; thans verbannen. De eigenaar is gevangen genomen.

Uit Turijn wordt berigt, dat de minister van Justitie Deforesta zich bezig houdt met de vervaardiging van eene gestrengere drukpers-wet.

In het koninkrijk Napels heeft men weder aardbevingen gevoeld.

BELGIE.

BRUSSEL, 15 Sept. De voorbereidende werkzaamheden der verkiezingen door den Senaat zijn in vollen gang; er laat zich echter nog weinig van den uitslag voorspellen.

— De Koning zal eerst den 15den October naar Aclon vertrekken. De tentoonstelling is tot dien dag uitgesteld.

— De gravin Lydie de Bocarmé is te Brussel aangekomen. Het doel harer reis is de likwidatie der nalatenschap van haar vermoorden broeder. Zij zal den winter in het zuiden van Frankrijk doorbrengen.

Te Aken bij Tongeren ging een bekende galg-aard de weddenschap aan, dat hij 500 mosselen zou opeten, zonder van tafel op te staan. Reeds had hij er 350 ingezwolgen toen hij eensklaps bewusteloos van zijn stoel viel... Hij was een lijk.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 17 September.

BEVALLEN (15 Sept.): H. J. van der Moer, geb. van de Stadt, Z.

OVERLEDEN (14 Sept.): M. A. T. Borghols, 9 m. — (15 Sept.): J. Posno.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 17 September.

Uit de eerste hand verkocht: 430 balen Java Tabak, prij geheim.

GRAANMARKT.

Heden alleen verkocht van Rogge, 125 c. 2. De overige graanartikelen zonder handel.

Rogge L. 490.

Oeverstraat, Wijk B. No. 118.
Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.